

Oponentský posudek

disertační práce JUDr. Ivana Rady na téma : „Dozorčí rada kapitálových společností“

Školitelka : Doc. JUDr. Stanislava Černá, Csc.

Předložená disertační práce je věnována tématu, které je aktuální ze 2 důvodů. Dozorčí rada kapitálových společností – akciové a s ručením omezeným – představuje orgán, kterému prakticky nebylo dosud v české odborné literatuře uceleně zpracováno. Pozornost byla věnována jen jednotlivým dílčím otázkám. Přitom úloha a postavení dozorčí rady jsou nepochybně velmi důležité. Druhý důvod významu provedení rozboru dozorčí rady spatřuji v potřebě nové úpravy tohoto orgánu akciové společnosti a společnosti s ručením omezeným v rámci rekodifikace soukromého práva.

Autor práci rozčlenil na 14 kapitol. První kapitola představuje úvod, ve kterém je charakterizován zejména autorův přístup k tématu. Druhá kapitola obsahuje stručnou charakteristiku monistického systému řízení. Její zařazení považuji za účelné, třebaže bezprostředně nepatří do problematiky dozorčí rady.

Těžiště posuzované práce je nepochybně v kapitolách 3 až 15. Kapitoly 3 až 13 jsou zaměřeny na rozbor a hodnocení platné právní úpravy podle jednotlivých ucelených dílčích problémů. Kapitola 14 je věnována problematice tzv. Corporate Governance, tj. systému řízení a kontroly, vyplývající z materiálů Evropské unie. Poslední kapitola práce představuje shrnutí autorem provedeného rozboru a hodnocení platné právní úpravy.

Uvedenou strukturu hodnotím jako přehlednou, logickou a plně vyhovující.

K práci je připojen obsáhlý seznam použité české i zahraniční literatury (celkem 92 titulů) a seznam použité judikatury (celkem 37 judikátů). Přitom je z práce patrné, že autor skutečně s literaturou i judikáty při zkoumání jednotlivých problémů tvořivě pracuje. To se výrazně projevuje také v bohatém poznámkovém aparátu (celkem 492 poznámek).

Co do způsobu zpracování je posuzovaná práce je založena především na analýze zákonného textu a na využití odborné literatury jakož i na využití judikátů. Ke všem těmto zdrojům autor přistupuje kriticky. Ke sporným otázkám převážně zaujímá vlastní stanoviska, která přiměřeně argumentuje. Výrazným kladem je použití komparace české úpravy s úpravou zahraniční, zejména německou a rakouskou, a to včetně vyvození závěrů pro vlastní úvahy autora. Obdobně to platí i pro konfrontaci české úpravy s úpravou ve směrnicích EU.

Z hlediska stylistického má práce velmi dobrou úroveň. Je napsána srozumitelně, bez závažnějších vnitřních rozporů. Vyskytují se jen drobnější formulační nepřesnosti či nejasnosti (např. str. 22, 56, 82) a některé neopravené chyby (např. str. 35, 59, 60).

Po věcné stránce hodnotím práci jako velmi dobrou, převyšující běžnou úroveň disertačních prací v doktorandském studiu. Nevyskytují se v ní žádné věcné chyby. Na tomto hodnocení nic nemění skutečnost, že některé názory v práci vyjádřené jsou diskusní. V každém případě autor prokazuje hluboké znalosti zkoumané problematiky, schopnost objevovat problémy spojené s platnou právní úpravou, její interpretací a aplikací, zaujímat k těmto problémům zdůvodněná stanoviska a navrhnout řešení. Přitom si je vědom širších souvislostí zkoumané problematiky jak v rámci české úpravy, tak i ve vztahu k úpravě ve

směrnících EU. Posuzovaná práce přináší řadu podnětů, doporučení a návrhů pro hodnocení současné úpravy a její používání v praxi. Stejně tak obsahuje i náměty a návrhy pro teoretické zkoumání dozorčí rady a jejího postavení v kapitálových obchodních společnostech a pro přípravu nové právní úpravy těchto společností. Z těchto hledisek zvláště oceňuji kapitoly 7 (právní režim vztahu člena DR a společnosti), 10 (povinnosti člena DR, zejména povinnost loajality, zákaz konkurence a omezení vnitřního obchodování) a 13 (odpovědnost člena DR).

Z dílčích připomínek a námětů pro ústní obhajobu posuzované disertační práce, považuji za vhodné uvést následující:

- 1) Je třeba upřesnit vzájemný vztah jednatelského oprávnění generálního ředitele, delegovaných generálních ředitelů a správní rady (str. 12 a 14).
- 2) Při odvolávání se na § 574 odst. 2 ObchZ a na § 45 odst. 1 ObčZ (str. 56) je třeba uvážit, že první ustanovení platí podle § 66 odst. 2 ObchZ nikoliv obdobně, ale přiměřeně a druhé ustanovení se vztahuje na přijetí návrhu smlouvy.
- 3) Autor by měl v souvislosti s tvrzením, že společnost nemůže stanovit kratší lhůtu než 2 měsíce (str. 60), uvážit možnost valné hromady před uplynutím této lhůty člena dozorčí rady odvolat.
- 4) Proti názoru zpochybňujícímu stanovení minimálního zákazu konkurence (str. 74) lze patrně namítat povinnost orgánů společnosti postupovat s péčí řádného hospodáře a zejména povinnost uplatňovat nárok na náhradu škody. Vzhledem k tomu, se autorova argumentace nejeví jako zcela přesvědčivá.

Z důvodů výše uvedených hodnotím posuzovanou disertační práci po všech stránkách jako plně vyhovující požadavkům na takovou práci kladeným a proto způsobilou ústní obhajoby.

V Praze dne 15. listopadu 2007

Doc. JUDr. Stanislav Plíva, CSc.
oponent